

Thư gửi Người Hê-bơ-rơ (Hê-bơ-rơ)

Mục-đích: Để trình-bày sự trọn- vẹn và tối-cao của Đấng Christ

Người viết: Có người đề-nghị người viết là: Phao-lô, Luca, Ba-na-ba, A-bô-lô, Si-la, Phi-líp, Bê-rít-sin, và các người khác bởi vì tên của người viết không được ghi lại trong sách. Người viết gọi Ti-mô-thê bằng “anh em” (13.23)

Gửi cho: Các Christ-nhân người Hê-bơ-rơ trở lại đạo từ Giu-đa-giáo, có lẽ vì không trưởng-thành. Đường như họ là những Christ-nhân thế-hệ thứ hai (2.3).

Ngày viết: Có lẽ trước ngày Giê-ru-sa-lem bị tàn-phá năm 70 SC (Sau Christ Giáng-sinh), vì sách vẫn còn đề-cập đến những sự dâng tế-lễ và các kỳ lễ tôn-giáo, và không có đề-cập đến việc đền-thờ đã bị tàn-phá

Bối-cảnh: Những Christ-nhân Giu-đa có lẽ đang bị bắt bớ gắt-gao, về phương-diện xã-hội và thể-xác, bởi cả người Giu-đa lẫn người Rô-ma. Đấng Christ chưa trở lại để lập vương-quốc của Ngài, và người ta cần sự tái xác-nhận rằng Christ-giáo là thật và rằng Giê-xu thật sự là Đấng Christ

Câu gốc: “Và Con là ánh sáng chói lọi của sự vinh-quang của Ngài và đại-diện chính-xác của bản chất của Ngài, và duy-tri tất cả các sự vật bởi lời có quyền-năng của Ngài. Khi Con đã làm xong sự tẩy-sạch những tội-lỗi, Con ngồi xuống ở tay hữu của Đấng Oai-nghiêm nơi cao” (1.3)

Nhân-vật chính: Các người nam và nữ trong Cựu-ước (đoạn 11)

Nét đặc-trung: Mặc dầu tên của sách là Thư gửi Người Hê-bơ-rơ, nhưng nó có hình-thức và nội-dung của một bài thuyết-giảng.

Ý chính: Giu-đa-giáo là một tôn-giáo tốt, do Đức Chúa TRỜI định cho. Các điều-răn, các nghi-lễ, và các lời tiên-tri diễn-tả các lời hứa của Đức Chúa TRỜI và tiết-lộ đường-lối cho sự tha-thứ và cứu-chuộc. Nhưng Đấng Christ đã đến, ứng-nghiệm các Luật và các lời tiên-tri, chinh-phục tội-lỗi, phá tan vách tường phân-cách với Đức Chúa TRỜI, và ban cho không sự sống đời đời. Thông-điệp này quá khó cho người Giu-đa chấp-nhận. Mặc dầu họ đã tìm kiếm và chờ đợi Đấng Christ rất nhiều thế-kỷ, họ vẫn suy-nghĩ và thờ-phượng theo các hình-thức cũ-truyền. Theo Giê-xu là đường như từ bỏ di-sản huyền-diệu và Thánh-Kinh tâm-thúy. Và họ bác bỏ và tìm cách tiêu-diệt “tà-giáo” này. Có người đã chấp-nhận Giê-xu là Đấng Christ cũng quay trở lại lễ-lối cũ.

Thông-điệp của sách Hê-bơ-rơ là Christ-giáo là tốt nhất, bởi vì Đấng Christ là tối-thượng, hoàn-toàn đầy-đủ cho sự cứu-rỗi. Sách Hê-bơ-rơ bắt đầu bằng việc nhấn mạnh rằng cả Cựu (Giu-đa-giáo) Ước lẫn Tân (Christ-giáo) Ước đều “được tỏ ra” bởi Đức Chúa TRỜI (1.1-1.3). Sau đó là phân-đoạn giáo-lý (1.4-10.23), người viết chứng tỏ Giê-xu lớn hơn các thiên-sứ (1.4-2.18), tốt hơn các lãnh-tụ (3.1-4.13), cao hơn những thầy tế-lễ (4.14-7.28). Christ-giáo vượt quá Giu-đa-giáo bởi vì có một giao-ước tốt hơn (8.1-8.13), đền-thờ tốt hơn (9.1-9.10), sinh-tế vì tội-lỗi

vẹn-toàn hơn (9.1-10.18).

Sau khi thiết-lập sự tối-thượng của Christ-giáo, người viết khuyến-độc-giả nên nắm giữ đức-tin mới của mình, khuyến-khích lẫn nhau, trông đợi sự Lại Đến của Đấng Christ (10.19-10.25). Họ được cảnh-cáo về hậu-quả của sự từ-chối việc Đấng Christ hi-sinh vì họ (10.26-10.31) và nhắc đến phần thưởng cho kẻ trung-tín (10.32-10.39).

Đoạn người giải-thích cách sống bởi đức-tin với dẫn-dụ trong Cựu Ước (11.1-11.40), và cách sống hằng ngày (12.1-12.17). Phần này được dứt bằng sự so-sánh Cựu và Tân Ước (12.18-12.29). Người viết kết-thúc với sự khích-lệ tinh-thần (13.1-13.17), xin cầu-nguyện (13.18-13.19), và có lời chúc chào-thăm (13.20-13.25).

**Thư gửi Người Hê-bơ-rơ
(Hê-bơ-rơ 1.1-2.11)**

A. SỰ TỚI-THƯỢNG CỦA Đấng CHRIST (1.1-10.18)

1. Đấng Christ cao-trọng hơn các thiên-sứ (1.1-2.18)

Con Trai Đức Chúa TRỜI so-sánh với các thiên-sứ (1.1-1.14)

1 Đức Chúa TRỜI, sau khi Ngài đã phán từ lâu cùng tô-phụ bằng các đấng tiên-tri bằng nhiều phần và bằng nhiều cách, ²trong các ngày sau-rốt này đã phán cùng chúng ta bằng Con Trai của Ngài⁽¹⁾, Đấng mà Ngài đã bổ-nhiệm làm người thừa kế tất cả các sự vật, cũng qua Con ấy Ngài đã lập các thời-đại. ³Và Con là ánh sáng chói lọi của sự vinh-quang của Ngài và đại-diện chính-xác⁽²⁾ của bản chất của Ngài, và duy-trì tất cả các sự vật bởi lời có quyền-năng của Ngài. Khi Con đã làm xong sự tẩy-sạch những tội-lỗi, Con ngồi xuống ở tay hữu của Đấng Oai-nghiêm nơi cao; ⁴đã trở nên tốt hơn các thiên-sứ rất nhiều, khi Con ấy đã thừa kế một danh tuyền-vời hơn họ. ⁵Vì Ngài đã có bao giờ công bố về vị nào trong các thiên-sứ:

“NGƯỜI LÀ CON TRAI CỦA TA,
HÔM NAY TA ĐÃ SINH NGƯỜI”⁽³⁾?

Và một lần nữa:

“TA SẼ LÀ CHA ĐỐI VỚI NGÀI,
VÀ NGÀI SẼ LÀ CON TRAI ĐỐI VỚI TA”⁽⁴⁾?

⁶Và khi Ngài lại đưa Người Con đầu lòng vào trái đất có người ở, Ngài phán:

“VÀ TẤT CẢ CÁC THIÊN-SỨ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI HÃY THỜ-LẠY NGÀI.”⁽⁵⁾

⁷Và về các thiên-sứ, Ngài phán:

“NGÀI LÀM CÁC THIÊN-SỨ CỦA NGÀI NHƯ GIÓ,
VÀ NHỮNG KẸ HẦU VIỆC CỦA NGÀI NHƯ NGỌN LỬA.”⁽⁶⁾

⁸Song về Con Trai ấy, Ngài phán:

“NGAI CỦA CHÚA, HỒI ĐỨC CHÚA TRỜI, LÀ ĐỜI ĐỜI VÀ VÔ-CÙNG,
VÀ TRƯỢNG CÔNG-CHÍNH LÀ TRƯỢNG CỦA VƯƠNG-QUỐC CỦA CHÚA.
⁹“CHÚA ĐÃ ƯA THÍCH SỰ CÔNG-CHÍNH VÀ GHÉT SỰ VÔ-LUẬT-LÊ;
BỞI VẬY ĐỨC CHÚA TRỜI, ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA CHÚA, ĐÃ XỨC-ĐÀU CHO CHÚA
VỚI DẦU VUI MỪNG HƠN CÁC ĐỒNG-BẠN CỦA CHÚA.”⁽⁷⁾

¹⁰Và,

“CHÚA, THƯA CHÚA, TRONG SỰ BẮT ĐẦU ĐÃ ĐẶT NỀN CỦA TRÁI ĐẤT,
VÀ CÁC TẦNG TRỜI LÀ CÁC VIỆC LÀM CỦA BÀN TAY CỦA CHÚA.

¹¹CHÚNG SẼ DIỆT-VONG, NHƯNG CHÚA HẰNG CÒN;
VÀ TẤT CẢ CHÚNG SẼ TRỞ NÊN CŨ NHƯ ÁO QUẦN,

¹²VÀ NHƯ ÁO CHOÀNG, CHÚA SẼ CUỐN CHÚNG LẠI;
NHƯ QUẦN-ÁO CHÚNG CŨNG SẼ BI THAY ĐỔI.
NHƯNG CHÚA CŨNG VẪN LÀ CHÚA, KHÔNG THAY ĐỔI,

¹bản khác: một người Con Trai hay Con Trai ấy

²hay: dấu in chính-xác

³Thánh-thi 2.7; Khải-Huyền 1.5

⁴2 Sa-mu-ên 7.14

⁵Thánh-thi 89.27; 97.7

⁶Thánh-thi 104.4

⁷Thánh-thi 45.6-45.7

VÀ CÁC NĂM CỦA CHÚA SẼ KHÔNG ĐI TỚI SỰ KẾT THÚC.”⁽⁸⁾

¹³Nhưng Ngài đã có bao giờ phán cùng vị nào trong các thiên-sứ:

“XIN NGÔI Ở TAY HỮU CỦA TA,
CHO ĐẾN KHI TA LÀM CÁC KẸ THÙ CỦA CHÚA
THÀNH GHỀ ĐỀ CHÂN CHO CÁC BÀN CHÂN CỦA CHÚA”⁽⁹⁾?

¹⁴Há tất cả họ không phải là các linh hầu việc, được sai ra để giúp việc vì có những kẻ sẽ thừa-kế sự cứu-rỗi hay sao?

Cảnh-cáo chống lại sự trôi lạc (2.1-2.4)

2 Vì lý do này chúng ta phải để ý kỹ-lưỡng nhiều hơn đến điều đã được nghe, e chúng ta bị cuốn đi xa khỏi nó. ²Vì nếu lời được nói qua các thiên-sứ đã chúng-tô không có thể thay đổi, và mọi vi-phạm và không vâng lời đã nhận hình phạt đúng, ³thể nào chúng ta sẽ thoát khỏi nếu chúng ta bỏ bê sự cứu-rỗi quá lớn dường ấy? Sự đó đầu tiên đã được nói qua Chúa, nó đã được xác nhận cho chúng ta bởi những kẻ đã nghe, ⁴Đức Chúa TRỜI cũng cung cấp bằng chứng với chúng, cả bởi các dấu hiệu và các điều kỳ-diệu lẫn bởi các phép lạ khác nhau và bởi các sự phân-phát Đức Thánh-Linh theo ý-muốn riêng của Ngài.

Đấng Christ đã đến như một người (2.5-2.8)

⁵Vì Ngài đã chẳng khiến trái đất có người ở hầu đến mà chúng ta đang nói khuất phục các thiên-sứ. ⁶Nhưng có người đã làm chứng ở một nơi nào đó, nói:

“LOÀI NGƯỜI LÀ GÌ ĐỂ CHÚA NHỚ ĐẾN NGƯỜI,
HAY CON TRAI CỦA LOÀI NGƯỜI, ĐỂ CHÚA LO CHO NGƯỜI?”⁽¹⁰⁾

⁷“CHÚA ĐÃ KHIẾN NGƯỜI TRONG CHỐC-LÁT⁽¹¹⁾ THẤP HƠN CÁC THIÊN-SỨ;
CHÚA ĐÃ ĐỘI VƯƠNG-MIỆN CHO NGƯỜI VỚI VINH-QUANG VÀ DANH-DỰ,
VÀ ĐÃ BỔ-NHIỆM NGƯỜI TRÊN CÁC CÔNG TRÌNH CỦA BÀN TAY CỦA CHÚA;

⁸CHÚA ĐÃ ĐẶT TẤT CẢ CÁC SỰ VẬT TRONG SỰ KHUẤT PHỤC DƯỚI CÁC CHÂN CỦA NGƯỜI.”

Vì trong sự khuất phục tất cả các sự vật dưới Người, Ngài đã chẳng để một vật nào không ở dưới quyền Người. Nhưng bây giờ, chúng ta chưa thấy tất cả các sự vật dưới quyền Người.

Giê-xu, trong chốc-lát, bị làm thấp hơn các thiên-sứ để cứu-chuộc loài người (2.9-2.18)

⁹Nhưng chúng ta thấy Ngài, là Đấng đã bị làm thấp hơn các thiên-sứ trong chốc-lát, ấy là Giê-xu, vì sự đau-dớn của sự chết, được đội mũo vinh-quang và danh-dự, để bởi ân-diên của Đức Chúa TRỜI Ngài đã có thể ném sự chết vì mọi người. ¹⁰Vì ấy đã là thích-hợp cho Ngài—tất cả các sự vật là cho Ngài, và tất cả các sự vật là qua Ngài—bằng việc đưa nhiều con trai tới vinh-quang, để làm cho hoàn-hảo tác-giá của sự cứu-rỗi của họ qua các sự đau khổ. ¹¹Vì cả Ngài, là Đấng thánh-hóa lẫn tất cả những kẻ được thánh-hóa đều từ một Cha; vì lý-do ấy Ngài không

⁸Thánh-thi 102.25-102.27

⁹Thánh-thi 110.1; Ma-thi-ơ 22.44

¹⁰Thánh-thi 8.4-8.6

¹¹hay: trong một ít thời-gian

**Thư gửi Người Hê-bơ-ơ
(Hê-bơ-ơ 2.12-4.10)**

xấu-hổ để gọi họ là anh em, ¹²rằng:

“TÔI SẼ TUYÊN-BỐ DANH CỦA CHÚA CHO ANH EM TÔI,
Ở GIỮA HỘI-CHÚNG TÔI SẼ HÁT LỜI CA-TỤNG CHÚA.”⁽¹⁾

¹³Và một lần nữa,

“TA SẼ ĐẶT LÒNG TIN-CẬY CỦA TA NƠI NGÀI.”⁽²⁾

Và một lần nữa,

“HÃY XEM, TA VÀ CÁC ĐỨA CON MÃ ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ
BAN CHO TA”⁽³⁾

¹⁴Thế thì, vì con-cái có phần bằng máu và thịt, giống như vậy chính Ngài cũng tham-dự cùng một thứ, để qua cái chết Ngài đã làm bất lực kẻ có quyền về sự chết, đó là quý-vương, ¹⁵và đã giải-phóng những kẻ đã chịu làm nô-lệ trọn đời của họ do sợ chết. ¹⁶Vì chắc-chắn Ngài không ban sự giúp-đỡ cho các thiên-sứ, song Ngài ban sự giúp-đỡ cho đồng-giống của Áp-ra-ham. ¹⁷Bởi vậy, Ngài đã bị bắt buộc phải được làm giống như anh em của Ngài trong tất cả các sự vật, để Ngài đã trở thành thầy tế-lễ thượng-phẩm khoan-dung và trung-tín trong các sự thuộc về Đức Chúa TRỜI, để làm của-lễ chuộc-tội cho tội của dân. ¹⁸Vì khi chính Ngài đã bị cám dỗ trong điều mà Ngài đã chịu khổ, Ngài có thể đến giúp-đỡ những kẻ bị cám dỗ.

2. Đấng Christ cao-trọng hơn Môi-se (3.1-4.13)

Giê-xu so-sánh với Môi-se (3.1-3.6)

3¹Bởi vậy, hỡi anh em thánh, những kẻ cùng có phần của sự kêu-gọi ở trên trời, hãy suy xét Giê-xu, là Sứ-đồ và Thầy Tế-lễ Thượng-phẩm của sự xưng-nhận của chúng ta. ²Ngài đã trung-tín với Đấng đã bổ-nhiệm Ngài, như Môi-se cũng đã *trung-tín* ở trong tất cả nhà của Ngài. ³Vì Ngài đã được kể là xứng-đáng có nhiều vinh-quang hơn Môi-se, theo cách đứng quá nhiều như thợ xây nhà cũng có nhiều vinh-dự hơn cái nhà. ⁴Vì mọi ngôi nhà được xây bởi một người nào đó, nhưng Đấng xây-dựng tất cả các sự vật là Đức Chúa TRỜI. ⁵Bấy giờ Môi-se đã trung-tín trong tất cả nhà của Ngài như một tôi-tớ, mặc dù lời chứng về các việc đó sẽ được nói đến về sau; ⁶nhưng Đấng Christ đã *trung-tín* như một người Con Trai *cơ-sóc* nhà của Ngài mà chúng ta là nhà của Ngài, nếu chúng ta nắm chắc sự tin chắc của chúng ta và giữ sự hãnh-diện về hy-vọng của chúng ta vững cho đến cuối cùng.

Bây giờ là lúc lắng nghe Đức Chúa TRỜI (3.7-3.11)

⁷Vì vậy, y như Đức Thánh-Linh phán:

“HÔM NAY, NẾU CÁC NGƯỜI NGHE TIẾNG NÓI CỦA NGÀI,
⁸ĐỪNG LÀM CỨNG TÂM CỦA CÁC NGƯỜI NHƯ KHI HỌ ĐÃ CHỌC TỨC TA,
NHƯ TRONG NGÀY THỬ THÁCH TRONG VÙNG HOANG-VU,
⁹NƠI TÔ-PHỤ CỦA CÁC NGƯỜI ĐÃ THỬ TA BẰNG VIỆC THỬ THÁCH TA,
VÀ ĐÃ THẤY CÁC VIỆC LÀM CỦA TA TRONG BỐN MƯƠI NĂM.
¹⁰VÌ VẬY TA ĐÃ GIẬN THỀ-HỆ NÀY,
VÀ ĐÃ NÓI: ‘CHÚNG LUÔN LUÔN ĐI VÀO CON ĐƯỜNG LÂM-LẠC TRONG TÂM CỦA CHÚNG,

VÀ CHÚNG ĐÃ CHĂNG BIẾT CÁC ĐƯỜNG-LỐI CỦA TA.’

¹¹NHU TA ĐÃ THỀ TRONG SỰ PHẢN-NỘ CỦA TA,
‘CHÚNG SẼ KHÔNG ĐƯỢC VÀO SỰ YÊN-NGHI CỦA TA.’”⁽⁴⁾

Nguy-hiểm của sự bất tín (3.12-3.19)

¹²Hãy coi chừng, hỡi anh em, e rằng sẽ có trong một kẻ nào đó trong anh em một tâm bất tín xấu-xa, nó rời bỏ Đức Chúa TRỜI sống. ¹³Nhưng hãy cố vũ lẫn nhau ngày này qua ngày nọ, mỗi khi vẫn còn được gọi là “Hôm nay,” e rằng có một kẻ nào đó trong anh em bị làm chai cứng bởi sự lừa-dối của tội-lỗi. ¹⁴Vì chúng ta đã trở thành những kẻ cùng có phần thuộc về Đấng Christ, nếu chúng ta nắm chắc sự ban đầu của điều tin chắc của chúng ta vững chắc cho đến cuối cùng; ¹⁵trong khi được nói:

“HÔM NAY, NẾU CÁC NGƯỜI NGHE TIẾNG NÓI CỦA NGÀI,
ĐỪNG LÀM CỨNG TÂM CỦA CÁC NGƯỜI, NHƯ TRONG SỰ CHỌC TỨC CỦA HỌ.”

¹⁶Vì ai đã chọc tức Ngài khi họ đã nghe? Quả thật, chẳng phải tất cả những kẻ đã đi ra khỏi Ê-díp-tô do Môi-se *dẫn-dắt* sao? ¹⁷Và Ngài đã giận ai trong 40 năm? Ấy đã chẳng phải là những kẻ đã phạm tội, mà thầy của họ đã ngã trong vùng hoang-vu sao? ¹⁸Và Ngài đã có bao giờ thề với ai rằng họ không được vào sự yên-nghi của Ngài, nhưng chỉ với những kẻ đã không vâng lời? ¹⁹Và vì vậy chúng ta thấy rằng họ đã không thề vào vì không tin.

Sự yên-nghi cho dân của Đức Chúa TRỜI (4.1-4.10)

4¹Bởi vậy, chúng ta hãy sợ e rằng, trong khi lời hứa vào sự yên-nghi của Ngài đang còn, lại có một kẻ nào đó trong anh em dường như chẳng đạt tới nó. ²Vì quả thật, chúng ta đã được giảng tin-lành cho, y như họ cũng được; song lời nghe đó đã không có lợi cho họ, vì nó đã chẳng được hiệp một bởi đức-tin trong những kẻ đã nghe. ³Vì chúng ta, những kẻ đã tin, vào sự yên-nghi đó, y như Ngài đã phán:

“NHƯ TA ĐÃ THỀ TRONG SỰ PHẢN-NỘ CỦA TA:
‘CHÚNG SẼ KHÔNG ĐƯỢC VÀO SỰ YÊN-NGHI CỦA TA.’”⁽⁵⁾

mặc dầu các việc làm của Ngài đã được hoàn-tất từ buổi sáng-lập vũ-trụ. ⁴Vì Ngài đã nói như vậy ở một nơi nào đó về ngày thứ bảy: “VÀ ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ NGHỈ VÀO NGÀY THỨ BẢY KHỎI TẤT CẢ CÁC VIỆC LÀM CỦA NGÀI”⁽⁶⁾; ⁵và một lần nữa trong *câu* này: ‘CHÚNG SẼ KHÔNG ĐƯỢC VÀO SỰ YÊN-NGHI CỦA TA’ ⁶Bởi vậy, vì vẫn còn cho một số người đi vào đó, và những kẻ trước đây có tin-lành được giảng cho họ, đã không vào vì sự không vâng lời, ⁷một lần nữa Ngài định một ngày chắc chắn, “Hôm nay,” nói qua Đa-vít sau một thời-gian rất dài y như đã được nói trước đây:

“HÔM NAY NẾU CÁC NGƯỜI NGHE TIẾNG NÓI CỦA NGÀI,
ĐỪNG LÀM CỨNG TÂM CỦA CÁC NGƯỜI.”⁽⁷⁾

⁸Vì nếu Giô-suê đã cho họ sự yên-nghi rồi, Ngài hẳn không nói về một ngày khác sau ngày đó. ⁹Bởi vậy, vẫn còn một sự nghi-ngoi Ngung-nghi cho dân của Đức Chúa TRỜI. ¹⁰Vì kẻ đã vào sự yên-nghi của Ngài cũng đã tự mình nghi-ngoi khỏi các việc làm của mình, như Đức

¹Thánh-thi 22.22

²Ê-sai 8.17-8.18

³Ê-sai 8.18

⁴Thánh-thi 95.7-95.11

⁵Thánh-thi 95.11; Hê-bơ-ơ 3.11

⁶Sáng-thế 2.2; Xuất-hành 20.11; 31.17

⁷Thánh-thi 95.7

**Thư gửi Người Hê-bơ-ơ
(Hê-bơ-ơ 4.11-6.14)**

Chúa TRỜI đã nghỉ khỏi các việc làm của Ngài.

Quyền-năng của lời Đức Chúa TRỜI (4.11-4.13)

¹¹Vì vậy chúng ta hãy chuyên cần để vào sự yên-nghi đó, e rằng có người nào đó sa ngã qua việc theo cùng một gương không vâng lời. ¹²Vì lời của Đức Chúa TRỜI là sống và linh-hoạt và bén hơn bất kỳ một gương 2 lưới nào, và chọc thủng xa đến tận đường phân chia của hồn và linh⁽¹⁾, và của cả các khớp xương lẫn tủy, và có thể xét-đoán các tư-tưởng và ý-định của tâm. ¹³Và không có một sinh-vật nào được giấu khỏi mắt Ngài, nhưng tất cả các sự vật đều mở ra và bị nằm trần-trụi đối với mắt của Ngài, với Ngài chúng ta phải liên-lụy.

3. Đấng Christ trọng hơn hàng tế-lễ Cựu-ước (4.14-7.28)

Giê-xu Đấng Christ là thầy tế-lễ thượng-phẩm của chúng ta (4.14-5.10)

¹⁴Thế thì, vì chúng ta có một thầy tế-lễ thượng-phẩm vĩ-đại đã trải qua các tầng trời, Giê-xu Con Trai của Đức Chúa TRỜI, chúng ta hãy nắm chắc sự xưng-nhận của chúng ta. ¹⁵Vì chúng ta không có một thầy tế-lễ thượng-phẩm là người chẳng có thể thông-cảm với các yếu-đuôi của chúng ta, nhưng có Đấng là người đã bị cám dỗ trong tất cả các sự việc như chúng ta bị cám dỗ, nhưng mà không có tội. ¹⁶Vì vậy chúng ta hãy tìm thấy ở gần tới ngôi ân-điền với sự tin chắc, để chúng ta có thể nhận sự khoan-dung và tìm được ân-điền để giúp-đỡ đúng lúc cần.

5¹Vì mỗi thầy tế-lễ thượng-phẩm, được chọn ra từ giữa loài người, được bổ-nhiệm thay mặt loài người trong các sự việc thuộc về Đức Chúa TRỜI, để dâng cả những lễ-vật lẫn các tế-vật vì tội; ²người có thể đối-xử mềm-mại với kẻ ngu-dốt và sai lầm, vì chính người cũng bị sự yếu-đuôi bao vây; ³và bởi vì điều ấy, người buộc phải dâng các tế-vật vì tội-lỗi, như cho dân, cũng như cho chính mình. ⁴Và không ai lấy vinh-dự ấy cho chính hần, nhưng nhận nó khi hần được gọi bởi Đức Chúa TRỜI, y như A-rôn vậy. ⁵Cũng như thế, Đấng Christ đã chẳng tôn-vinh chính Ngài để trở thành một thầy tế-lễ thượng-phẩm, nhưng Đấng đã nói với Ngài:

“NGƯỜI LÀ CON TRAI CỦA TA,
HÔM NAY TA ĐÃ SINH NGƯỜI”⁽²⁾

⁶y như Đấng đó cũng phán trong một đoạn khác:

“NGƯỜI LÀ MỘT THẦY TẾ-LỄ ĐỜI ĐỜI,
THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.”⁽³⁾

⁷Trong những ngày trong xác-thịt của Ngài, Ngài đã dâng lên cả các lời cầu-nguyện và các lời nài-xin với tiếng kêu lớn và những giọt nước mắt cùng Đấng có thể cứu Ngài khỏi sự chết, và Ngài đã được nhậm lời vì lòng hiếu-thuận của Ngài. ⁸Đầu Ngài là Con, Ngài đã học-tập sự vâng lời

từ các điều mà Ngài đã chịu khổ. ⁹Và đã được làm hoàn-hảo, Ngài đã trở thành, đối với tất cả những kẻ vâng lời Ngài, cội-rễ của sự cứu-rỗi đời đời, ¹⁰là Đấng đã được chỉ-định bởi Đức Chúa TRỜI như một thầy tế-lễ thượng-phẩm theo ban Mên-chi-xê-đéc.

Hãy đi xa hơn các nguyên-tắc sơ-đẳng (5.11-6.12)

¹¹Về Ngài⁽⁴⁾ chúng ta có nhiều điều để nói, và khó giải-thích, vì anh em đã trở nên ngễng ngãng trong việc nghe. ¹²Vì dẫu vào thời-điểm này anh em phải là giáo-viên, anh em lại có nhu cầu cho một người nào đó dạy anh em các yếu-tố ban đầu của các lời tiên-tri của Đức Chúa TRỜI, và anh em đã tới mức cần sữa và không là thức ăn đặc. ¹³Vì mọi kẻ chỉ dùng sữa, thì không quen với lời của sự công-chính, vì hần là một trẻ sơ sinh. ¹⁴Nhưng thức ăn đặc là cho những kẻ trưởng-thành, là những kẻ, nhờ thực-tập, có giác-quan được huấn-luyện để phân-biệt điều tốt và điều xấu.

6¹Vì vậy, rời lời ban đầu⁽⁵⁾ về Đấng Christ, chúng ta hãy vượt tới sự trưởng-thành, mà không đặt lại nền móng của sự ăn-năn từ các việc làm chết và của đức-tin hướng về Đức Chúa TRỜI, ²của sự chỉ-dạy về tẩy rửa, và việc đặt lên của bàn tay, và sự sống lại của người chết, và sự phán-quyết đời đời. ³Và chúng ta sẽ làm điều này, nếu Đức Chúa TRỜI cho phép. ⁴Vì trong trường hợp của những kẻ đã một lần được làm sáng tỏ và đã ném sự ban cho thuộc trời và đã được làm thành những kẻ cùng có phần thuộc về Đức Thánh-Linh, ⁵và đã ném lời lành của Đức Chúa TRỜI và các quyền-năng của thời đại sắp đến, ⁶và đoạn sa-ngã, ấy là không thể đổi mới họ lại một lần nữa cho sự ăn-năn, vì họ một lần nữa đóng đinh Con Trai của Đức Chúa TRỜI trên thập-tự-giá cho chính họ, và đưa Ngài đến sự nhục-nhã công-khai. ⁷Vì đất uống nước mưa thường rơi xuống trên nó và sinh ra cây cỏ có ích cho những kẻ vì lợi ích của họ mà nó cũng được vun xới, nhận phước từ Đức Chúa TRỜI; ⁸nhưng nếu nó sinh ra gai-gốc và cây kê,⁽⁶⁾ nó không có giá-trị và gần sự nguyên rủa, và kết-cuộc của nó là cho sự thiêu đốt.

⁹Nhưng, bởi những kẻ yêu-dấu, chúng tôi tin chắc về các việc tốt hơn về anh em, và các việc đi cùng với sự cứu-rỗi, dẫu chúng tôi đang nói theo cách này. ¹⁰Vì Đức Chúa TRỜI chẳng phải là không công-bình để quên công-việc của anh em và tình thương mà anh em đã tỏ ra hướng về danh của Ngài, trong việc đã phục-vụ và vẫn còn đang phục-vụ các thánh-đồ. ¹¹Và chúng tôi mong muốn rằng mỗi một người trong anh em tỏ ra cùng một sự siêng năng cho điều tin chắc trọn vẹn của niềm hy-vọng cho đến cuối cùng, ¹²để anh em không trì-trệ, nhưng là những kẻ bắt-chước những người qua đức-tin và kiên-nhẫn thừa-hưởng các lời hứa.

Các lời hứa chắc của Đức Chúa TRỜI cho hy-vọng (6.13-6.20)

¹³Vì khi Đức Chúa TRỜI đã lập lời hứa cùng Áp-ra-ham, vì Ngài không có thể thề bởi một đấng nào lớn hơn, Ngài đã thề bởi chính Ngài, ¹⁴rằng: “CHẮC-CHẮN TA SẼ BAN

¹Mấy trang đầu của Sáng-thế 2.7, cũng như Xa-cha-ri 12.1 cho biết Chúa tạo-thành linh con người; cước chú của Sáng-thế 2.7 tỏ rõ linh này là nguồn-gốc của hồn con người. Nhà Thuyết-Giáo 11.5 cho biết “linh đi vào những xương” của bào thai “trong tử-cung của người đàn-bà mang thai.” Hê-bê-ơ 4.12 cho biết “lời của Đức Chúa TRỜI” “đến tận đường phân chia của hồn và linh và của cả các khớp xương lẫn tủy”

²Thánh-thi 2.7; Khải-huyền 1.5

³Thánh-thi 110.4

⁴hay: về thầy tế-lễ thượng-phẩm đó

⁵hay: lời nhập-môn

⁶một loại cây dại, lá có gai

Thư gửi Người Hê-bơ-ơ (Hê-bơ-ơ 6.15-8.5)

PHƯỚC CHO NGƯỜI, VÀ CHẮC-CHẮN TA SẼ NHÂN LÊN CÁC NGƯỜI."⁽¹⁾ 15Và như vậy, đã kiên-nhẫn chờ đợi, người đã được lời hứa. 16Vì người ta thề bởi đấng lớn hơn họ, và một lời tuyên thệ được ban cho họ như một lời xác-nhận chấm dứt mọi sự tranh-cãi. 17Trong cùng một cách Đức Chúa TRỜI, càng muốn tỏ cho những kẻ thừa-kế của lời hứa sự không thể thay đổi của mục-đích của Ngài, đã can thiệp với một lời tuyên thệ, 18để bởi 2 điều không thể thay đổi, trong đó ấy là Đức Chúa TRỜI không thể nói dối, chúng ta có thể có sự cố vũ mạnh-mẽ, chúng ta là những kẻ đã bỏ chạy để tìm nơi ẩn náu bằng việc nắm lấy niềm hy-vọng được đặt trước mặt chúng ta. 19Hy-vọng này chúng ta có như cái neo của hồn, một hy-vọng cả chắc-chắn lẫn không dao động và một hy-vọng đi vào phía bên trong cái màn đó, 20nơi Giê-xu đã vào như một Đấng Đi Trước vì chúng ta, đã trở nên một thầy tế-lễ thượng-phẩm đời đời theo ban Mên-chi-xê-đéc.

Sơ-sánh Mên-chi-xê-đéc với Áp-ra-ham (7.1-7.10)

7¹Vì Mên-chi-xê-đéc này, vua Sa-lem, là thầy tế-lễ của Đức Chúa TRỜI Chí Cao, đã đón Áp-ra-ham khi người đang trở về từ sự tàn-sát các vua và đã ban phước cho người, 2Áp-ra-ham, cũng chia ra thành từng phần một-phần-mười của tất cả chiến-lợi-phẩm cho vua ấy, bằng sự dịch tên vua ấy trước hết là vua công-chính, và sau đó cũng là vua Sa-lem, đó là vua bình-an. 3Không cha, không mẹ, không gia-phổ, không có sự bắt đầu của các ngày cũng không có sự cuối-cùng của đời, nhưng đã được làm giống như Con Trai của Đức Chúa TRỜI, ông cứ vẫn là một thầy tế-lễ vĩnh-viễn.

4Bây giờ hãy xem lớn biết bao người này mà tổ-phụ Áp-ra-ham đã cho dâng ấy một-phần-mười của những chiến-lợi-phẩm tốt nhất. 5Và những người, thật sự thuộc về những con trai của Lê-vi, là những kẻ nhận chức tế-lễ, có điều răn theo Luật-pháp để thu một-phần-mười từ dân, nghĩa là, từ anh em của họ, dẫu những kẻ này đã đi ra khỏi hông của Áp-ra-ham. 6Nhưng kẻ mà gia-phổ không mang dấu vết từ họ, đã lấy một-phần-mười từ Áp-ra-ham, và đã ban phước cho kẻ đã có các lời hứa ấy. 7Nhưng không có một sự bất đồng ý kiến gì cả: người bậc nhỏ hơn được người bậc quan trọng hơn ban phước. 8Và trong trường-hợp này: các người sẽ chết nhận một-phần-mười, song trong trường-hợp kia: người nhận chúng, được làm chứng rằng người cứ tiếp tục sống. 9Và, có thể nói rằng: qua Áp-ra-ham ngay cả Lê-vi, là những kẻ đã nhận một-phần-mười, đã trả một-phần-mười, 10mặc dù hẳn đã còn ở trong hông của tổ-phụ hẳn khi Mên-chi-xê-đéc đã đón gặp người.

Đấng Christ giống như Mên-chi-xê-đéc (7.11-7.28)

11Bây giờ nếu sự hoàn-hảo đã đi qua chức tế-lễ dòng Lê-vi (vì trên nền-tảng của nó, dân đã nhận Luật-pháp), thì có cần thêm gì nữa cho một thầy tế-lễ khác dấy lên theo ban Mên-chi-xê-đéc, và không được chi-định theo ban A-rôn? 12Vì khi chức tế-lễ được thay-đổi, một sự thay-đổi về luật-pháp cũng cần phải xảy ra. 13Vì người, mà những điều này được nói về người, thuộc về một chi-tộc khác, từ chi-tộc đó không có ai đã làm chức-vụ nơi bàn-thờ. 14Vì hiển

hiển rằng Chúa của chúng ta đã chối dấy từ Giu-đa, một chi-tộc mà về nó Môi-se đã không nói gì về các thầy tế-lễ. 15Và đây là còn rõ-ràng hơn: nếu một thầy tế-lễ khác dấy lên theo tính chất giống Mên-chi-xê-đéc, 16thì Đấng đã trở thành như vậy không dựa trên nền-tảng của một luật-pháp đòi hỏi vật chất, nhưng theo quyền-năng của một sự sống không thể bị tiêu diệt được. 17Vì ấy là được xác thực về Ngài:

“NGƯỜI LÀ MỘT THẦY TẾ-LỄ ĐỜI ĐỜI,
THEO BAN MÊN-CHI-XÊ-ĐÉC.”⁽²⁾

18Vì, một mặt, điều-răn cũ xưa bị gạt qua một bên vì sự yếu-đuối và sự vô dụng của nó 19(vì Luật-pháp đã chẳng làm một cái gì cho hoàn-hảo), và mặt khác, một niềm hy-vọng tốt hơn được đem vào, qua nó chúng ta tìm thấy ở gần tới Đức Chúa TRỜI. 20Và chẳng phải đến mức mà không có một lời tuyên thệ 21(vì quả thật họ đã trở thành các thầy tế-lễ mà không có một lời tuyên thệ, nhưng Ngài với một lời tuyên thệ qua Đấng đã phán với Ngài:

“ĐỨC CHÚA ĐÃ THỀ
VÀ SẼ KHÔNG THAY-ĐỔI Ý CỦA NGÀI,
‘NGƯỜI LÀ MỘT THẦY TẾ-LỄ ĐỜI ĐỜI’ ”;⁽³⁾

22cũng tốt hơn thế nữa Giê-xu đã trở thành sự bảo-đảm của một giao-ước tốt hơn. 23Và các thầy tế-lễ tiền-nhiệm, về một mặt, hiện-hữu những số nhiều hơn vì họ bị cái chết ngăn-cản không cho tiếp-tục, 24nhưng Ngài, về mặt khác, vì Ngài cứ còn đời đời, nên giữ chức tế-lễ của Ngài vĩnh-cửu. 25Do đó, cũng thế, Ngài có thể cứu-rỗi đời đời những kẻ tìm thấy ở gần tới Đức Chúa TRỜI qua Ngài, vì Ngài luôn luôn sống để làm việc cầu thay cho họ.

26Vì đã xứng-hiệp rằng chúng ta phải có một thầy tế-lễ thượng-phẩm thế ấy, thánh, vô tội, không ô-uế, được tách ra khỏi các kẻ phạm tội và được nâng cao ở bên trên các tầng trời; 27đáng không cần hằng ngày, giống như các thầy tế-lễ thượng-phẩm đó, để dâng các tế-vật lên, trước tiên cho tội riêng của Ngài, và sau đó cho tội của dân, vì điều này Ngài đã làm một lần đủ cả khi Ngài tự dâng chính Ngài. 28Vì Luật-pháp bổ-nhiệm người ta làm các thầy tế-lễ thượng-phẩm, là những kẻ yếu-đuối, nhưng lời thề, đã đến sau Luật-pháp, bổ-nhiệm Con Trai, đã được làm hoàn-hảo đời đời.

4. Tân ước cao-trọng hơn Cựu ước (8.1-10.18)

Đấng Christ là thầy tế-lễ thượng-phẩm của Tân Ước (8.1-8.13)

8¹Bây giờ điểm chính trong điều đã được nói là đây: chúng ta có một thầy tế-lễ thượng-phẩm thế ấy, là Đấng đã lấy chỗ ngồi của Ngài ở tay hữu của ngài của Đấng Oai-nghiêm trong các tầng trời, 2một người hầu việc trong nơi thánh, và trong đền-tạm thật, mà Chúa đã dựng lên, chớ không phải loài người. 3Vì mỗi thầy tế-lễ thượng-phẩm được chi-định để dâng cả các lễ-vật lẫn các tế-vật; do đó ấy là cần-thiết cho thầy tế-lễ thượng-phẩm này cũng có cái gì đó để dâng. 4Bây giờ nếu Ngài ở trên đất, Ngài hẳn không phải là một thầy tế-lễ gì cả, vì có những kẻ dâng các lễ-vật theo Luật-pháp rồi; 5là những kẻ cung cấp

²Thánh-thi 110.4; Hê-bơ-ơ 5.6; 6.20; 7.21

³Thánh-thi 110.4; Hê-bơ-ơ 5.6; 7.17; Dân-số 23.19; 1 Sa-mu-ên 15.29; Rô-ma 11.29; Hê-bơ-ơ 7.23, 7.28

¹Sáng-thé 22.17

**Thư gửi Người Hê-bơ-ơ
(Hê-bơ-ơ 8.6-9.24)**

bản sao và hình-bóng của những sự thuộc trời, y như Môi-se đã được Đức Chúa TRỜI cảnh-cáo khi ông sắp dựng lên đền-tạm; vì, Ngài phán, “HÃY HIỂU RÕ RÀNG NGƯỜI LÀM TẤT CẢ CÁC SỰ VẬT THEO MẪU ĐÃ ĐƯỢC CHỈ CHO NGƯỜI TRÊN NÚI.”⁽¹⁾ Nhưng bây giờ Ngài đã được một mục-vụ tuyệt-vời hơn, gần mức tối đa Ngài cũng là Đấng trung-bào của một giao-ước tốt hơn, cái đã được ban-hành trên các lời hứa tốt hơn. Vì nếu *giao-ước* thứ nhất đó đã không có khuyết-diêm, thì hẳn chẳng có cơ-hội mấy may nào cho cái thứ hai. Vì tìm thấy chúng có khuyết-diêm, Ngài phán:

“NÀY, CÁC NGÀY SẮP ĐẾN, ĐỨC CHÚA PHÁN, KHI TA SẼ THỰC-HIỆN MỘT GIAO-ƯỚC MỚI VỚI NHÀ Y-SÔ-RA-ÊN VÀ VỚI NHÀ GIU-ĐA; KHÔNG GIỐNG GIAO-ƯỚC MÀ TA ĐÃ LẬP VỚI TÔ-TIÊN CỦA CHÚNG, VÀO CÁI NGÀY KHI TA CẦM TAY CHÚNG ĐỂ DẮT CHÚNG RA KHỎI XỨ Ê-DÍP-TÔ; VÌ CHÚNG ĐÃ KHÔNG TIẾP-TỤC TRONG GIAO-ƯỚC CỦA TA, VÀ TA ĐÃ KHÔNG QUAN-TÂM ĐẾN CHÚNG, ĐỨC CHÚA PHÁN.
10“VÌ ĐÂY LÀ GIAO-ƯỚC MÀ TA SẼ LẬP VỚI NHÀ Y-SÔ-RA-ÊN, SAU NHỮNG NGÀY ĐÓ, ĐỨC CHÚA PHÁN: TA SẼ ĐẶT CÁC LUẬT-PHÁP CỦA TA VÀO TRONG TRÍ CỦA CHÚNG, VÀ TA SẼ VIẾT CHÚNG TRÊN TÂM CỦA CHÚNG, VÀ TA SẼ LÀ ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA CHÚNG, VÀ CHÚNG SẼ LÀ DÂN CỦA TA.
11“VÀ CHÚNG SẼ CHĂNG DẠY MỌI NGƯỜI, BẠN CÔNG-DÂN CỦA HẮN, VÀ MỌI NGƯỜI ANH EM CỦA HẮN, RẰNG: ‘HÃY BIẾT ĐỨC CHÚA,’ VÌ TẤT CẢ ĐỀU SẼ BIẾT TA, TỪ KÊ NHỎ NHẤT ĐẾN KÊ LỚN NHẤT TRONG BỌN CHÚNG.
12“VÌ TA SẼ KHOAN-DUNG CHO CÁC ĐIỀU TỘI-LỖI CỦA CHÚNG, VÀ TA SẼ KHÔNG NHỚ CÁC TỘI-LỖI CỦA CHÚNG NỮA.”⁽²⁾

¹³Khi Ngài nói: “Một *giao-ước* mới,” Ngài đã làm cái thứ nhất lỗi thời. Nhưng bất cứ cái gì đang trở thành lỗi thời và trở nên cũ đi thì chẳng bao lâu nữa sẽ biến mất.

Nguyên-tắc thờ-phượng dưới Cựu-ước (9.1-9.10)

9 ¹Bây giờ ngay cả *giao-ước* thứ nhất cũng đã có các qui-định về sự thờ-phượng thần-thánh và nơi thánh trên đất. ²Vì có một cái lều tạm đã được bày ra sẵn-sàng, phần phía ngoài, trong đó có giá đèn và cái bàn và các ổ bánh mì Trung-hiến⁽³⁾; đây được gọi là Nơi Thánh. ³Và phía sau bức màn thứ hai, có một lều tạm được gọi là Nơi Chí Thánh, ⁴có bàn-thờ bằng vàng có hương và có rương giao-ước được mạ vàng tất cả các mặt, trong đó là một bình bằng vàng đựng ma-na, và cây gậy của A-rôn đã nảy chồi, và các báng giao-ước. ⁵Và ở phía trên nó là những cơ-rúp vinh-quang che bóng chỗ ngồi khoan-dung⁽⁴⁾; nhưng về các điều này, bây giờ chúng ta không thể

nói chi-tiết⁽⁵⁾. ⁶Bây giờ khi các điều này đã được sẵn-sàng như vậy, các thầy tế-lễ đang liên-tục vào lều tạm phần bên ngoài, cử-hành sự thờ-phượng thần-thánh, ⁷nhưng đi vào phần thứ hai, chỉ có thầy-tế-lễ thượng-phẩm vào một năm một lần, phải đem theo máu, mà người dâng cho *tội-lỗi của* chính mình và cho *tội-lỗi* của dân vi-phạm trong sự ngu-muội. ⁸Đức Thánh-Linh báo cho biết điều này, rằng đường vào nơi thánh đã chưa được bày ra, trong khi phần phía ngoài đền-tạm vẫn còn đang đứng, ⁹đó là một biểu-tượng cho thời-kỳ hiện-tại. Theo đó, cả các lễ-vật lẫn các tế-vật được dâng mà chúng không thể làm cho người thờ-phượng hoàn-hảo trong lương-tâm, ¹⁰vì chúng chỉ *liên-quan* đến thức ăn và thức uống và các loại tẩy rửa khác nhau, các qui-định cho xác-thịt bị bắt phải làm theo cho tới một thời có sự cải cách.

Đấng Christ là của-lễ hoàn-hảo vì tội-lỗi (9.11-9.28)

11 Nhưng khi Đấng Christ đã xuất-hiện như một thầy tế-lễ thượng-phẩm có những việc tốt hầu đến⁽⁶⁾, Ngài đã đi vào qua cái đền-tạm lớn hơn và hoàn-hảo hơn, không được làm bằng bàn tay, đó là để nói, không thuộc về sự sáng-tạo này; ¹²và không qua máu của dê đực và bò con, song qua chính máu của Ngài, Ngài đã vào trong Nơi Thánh một lần đủ cả, đã đạt được sự cứu-chuộc đời đời. ¹³Vì nếu máu của dê đực và bò đực, và tro của bò cái tở rặc trên những kẻ đã bị ô-uế còn thánh hóa cho sự trong sạch của xác-thịt, ¹⁴thì càng nhiều hơn biết bao máu của Đấng Christ, Đấng qua Linh⁽⁷⁾ đời đời dâng chính Ngài không ti-vết cho Đức Chúa TRỜI, sẽ làm cho tinh khiết lương-tâm của anh em khỏi các việc làm chết để phục-vụ Đức Chúa TRỜI sống? ¹⁵Và vì lý-do này, Ngài là Đấng trung-bào của giao-ước⁽⁸⁾ mới, để-vì một cái chết đã xảy ra cho sự cứu-chuộc các tội-lỗi đã phạm dưới giao-ước thứ nhất—những kẻ đã được gọi được nhận lời hứa về sự thừa-kế đời đời. ¹⁶Vì nơi có giao-ước, thì phải cần có cái chết của đấng đã lập ra *giao-ước* đó. ¹⁷Vì một giao-ước chỉ có hiệu-lực khi người lập nó chết, vì nó không bao giờ có hiệu-lực trong khi người đã lập nó cứ sống. ¹⁸Vì vậy, ngay cả *giao-ước* thứ nhất đã chẳng được khánh-thành mà chẳng có máu. ¹⁹Vì khi Môi-se đã nói mọi điều-răn theo Luật-pháp cho tất cả dân-chúng, người lấy máu của bò con và dê đực⁽⁹⁾, với nước và lông chiên đỏ tươi và nhành nguru-tát, và đã rảy trên cả chính cuốn sách đó lẫn tất cả dân-chúng, ²⁰nói: “ĐÂY LÀ MÁU CỦA GIAO-ƯỚC MÀ ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ RA LỆNH CHO CÁC NGƯỜI.”⁽¹⁰⁾ ²¹Và theo cùng một cách đó, người đã rảy trên cả đền-tạm lẫn mọi bình lọ trong mục-vụ với máu ấy. ²²Và theo Luật-pháp, một người hầu như có thể nói được rằng tất cả các sự vật được làm cho tinh khiết bằng máu, và không có việc đổ máu, thì không có một sự tha-thứ nào cả.

23 Bởi vậy, ấy là cần-thiết cho những bản sao của những vật trong các tầng trời được làm cho tinh khiết bằng những điều này, nhưng chính những vật thuộc trời thì với các tế-vật tốt hơn những cái này. ²⁴Vì Đấng Christ đã chẳng vào

¹Xuất-hành 25.40

²Giê-rê-mi 31.31-31.34; Xuất-hành 19.5; 24.6-24.8; Bài giảng của Môi-se 5.2-3; Ê-sai 43.25; 54.13

³nguyên ngữ: các ổ bánh mì của sự trình-bày

⁴hay: nơi chuộc-tội

⁵hay: nay không phải là dịp để chúng ta nói từng chi-tiết một

⁶bản khác: hầu đến

⁷bản khác: Đức Thánh Linh

⁸hay: di-chức

⁹bản khác thiếu: các dê đực

¹⁰Xuất-hành 24.8; Ma-thi-ơ 26.28

**Thư gửi Người Hê-bơ-ơ
(Hê-bơ-ơ 9.25-10.35)**

một nơi thánh được làm bằng bàn tay, chỉ là một bản sao của cái thật, nhưng vào trong chính trời, để bây giờ hiện ra trong sự hiện-diện của Đức Chúa TRỜI vì chúng ta; ²⁵Ấy cũng không phải là Ngài đã hiển chính Ngài thường-xuyên, như thầy tế-lễ thượng-phẩm đi vào nơi thánh năm này sang năm khác với máu không phải máu của chính mình. ²⁶Nếu không thì, Ngài đã cần chịu khổ thường-xuyên từ buổi sáng-lập vũ-trụ; nhưng bây giờ một lần ở điểm hoàn thành của các thời-đại, Ngài đã được biểu-lộ để cất tội đi bằng sự hiến-tế của chính Ngài. ²⁷Và vì được định cho loài người phải chết một lần và sau đây đến sự phán-xét, ²⁸cũng như thế Đấng Christ, đã bị hiến-dâng một lần để mang các tội của nhiều người, sẽ hiện ra lần thứ hai vì sự cứu-rỗi, chứ không phải để chuộc tội, cho những kẻ thiết-tha chờ đợi Ngài.

Một tế-vật một lần đủ cả (10.1-10.18)

10¹Vì luật-pháp, vì nó chỉ có cái bóng của những điều tốt hầu đến và chẳng phải là chính cái hình-ảnh của các điều đó, không bao giờ có thể, bởi cùng các tế-vật mà họ dâng liên-tục năm này qua năm nọ, làm hoàn-hảo những kẻ tìm thấy ở gần. ²Mặt khác, có phải chúng đã không ngừng bị dâng, vì các kẻ thờ-phượng, đã một lần được làm cho tinh khiết, sẽ không còn có ý thức về tội nữa hay sao? ³Nhưng trong các tế-vật đó, có sự nhắc lại về tội năm này qua năm khác. ⁴Vì ấy là không thể làm cho máu của bò đực và dê đực lấy đi tội được. ⁵Vì vậy, khi Ngài đến trong thế-gian, Ngài phán:

“TẾ-VẬT VÀ CỦA-LỄ CHÚA ĐÃ CHĂNG MUỐN,
NHƯNG MỘT THÂN-THỂ CHÚA ĐÃ CHUẨN-BỊ CHO TA;
⁶TRONG CÁC CỦA-LỄ TOÀN THIÊU VÀ CÁC TẾ-VẬT CHUỘC
TỘI CHÚA ĐÃ CHĂNG LẤY LÀM VUI.
⁷“THẾ THÌ TA ĐÃ NÓI: ‘NÀY, TA ĐÃ ĐẾN
(TRONG CUỐN SÁCH NÓ ĐƯỢC VIẾT VỀ TA)
ĐỂ THỰC-HÀNH Ý-MUỐN CỦA CHÚA, ỒI ĐỨC CHÚA TRỜI.’”⁽¹⁾

⁸Sau khi nói bên trên, “CÁC TẾ-VẬT VÀ CÁC CỦA-LỄ VÀ CÁC CỦA-LỄ TOÀN THIÊU và các tế-vật CHUỘC TỘI CHÚA ĐÃ CHĂNG MUỐN, CHÚA CŨNG ĐÃ CHĂNG LẤY LÀM VUI trong chúng”⁽²⁾ (chúng được dâng theo luật-pháp), ⁹sau đó Ngài đã nói: “NÀY, TÔI ĐÃ ĐẾN ĐỂ THỰC-HIỆN Ý-MUỐN CỦA CHÚA.”⁽³⁾ Ngài cất đi cái thứ nhất để lập cái thứ nhì. ¹⁰Bởi ý-muốn này chúng ta đã được nên-thánh qua của-lễ bằng thân-thể của Giê-xu Đấng Christ một lần đủ cả. ¹¹Và mỗi thầy tế-lễ đứng hằng ngày hầu việc và dâng lần này sau lần khác cùng một thứ các tế-vật, chúng chẳng bao giờ có thể cất đi tội-lỗi; ¹²nhưng Ngài, đã dâng một tế-vật cho tội-lỗi cho mọi thời-đại, ĐÃ NGỒI XƯỚNG Ở TAY HỮU CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI⁽⁴⁾, ¹³chờ-đợi kẻ từ lúc đó trở đi CHO ĐẾN KHI CÁC KẸ THÙ CỦA NGÀI BỊ LÀM THÀNH GHẾ ĐÉ CHÂN CHO CÁC BÀN CHÂN CỦA NGÀI⁽⁵⁾. ¹⁴Vì bởi một của-lễ Ngài đã làm những kẻ được nên-thánh hoàn-hảo cho mọi thời-đại. ¹⁵Và Đức Thánh-Linh cũng cung cấp bằng chứng cho chúng ta; vì sau khi nói:

¹Thánh-thi 40.6-40.8; Ê-xơ-ra 6.2; Giê-rê-mi 36.2; Ê-xê-chiên 2.9, 3.1

²Thánh-thi 40.6-40.8

³Thánh-thi 40.7-40.8

⁴Thánh-thi 110.1

⁵Thánh-thi 110.1

¹⁶“ĐÂY LÀ GIAO-ƯỚC MÀ TA SẼ LẬP VỚI CHÚNG SAU NHỮNG NGÀY ĐÓ, ĐỨC CHÚA PHÁN: TA SẼ ĐỀ CÁC LUẬT-PHÁP CỦA TA TRÊN TÂM CỦA CHÚNG, VÀ TA SẼ VIẾT CHÚNG TRÊN TRÍ CỦA CHÚNG”⁽⁶⁾

¹⁷đoạn Ngài phán:

“VÀ CÁC TỘI-LỖI CỦA CHÚNG VÀ CÁC VIỆC-LÀM VÔ LUẬT-LỆ CỦA CHÚNG TA SẼ CHĂNG CÒN NHỚ NỮA.”⁽⁷⁾

¹⁸Bây giờ nơi có sự tha-thứ về các việc này, thì không còn có một của-lễ nào vì tội-lỗi nữa.

B. TÍNH ƯU-VIỆT CỦA ĐỨC-TIN (10.19-13.25)

Sống bởi đức-tin (10.19-10.39)

¹⁹Bởi vậy, hỡi anh em, vì chúng ta có sự tin chắc để vào nơi thánh bởi máu của Giê-xu, ²⁰bởi đường sống và mới mà Ngài đã khai mở cho chúng ta qua bức màn, đó là, xác-thịt của Ngài, ²¹và vì chúng ta có một thầy tế-lễ lớn trên nhà của Đức Chúa TRỜI, ²²chúng ta hãy tìm thấy ở gần với một tâm chân-thật trong điều tin chắc trọn vẹn của đức-tin, có tâm của chúng ta được rai rạch sạch khỏi lương-tâm xấu-xa và thân-thể của chúng ta được tắm bằng nước trong sạch. ²³Chúng ta hãy nắm chắc sự xưng-nhận về hy-vọng của chúng ta không có việc lay-động, vì Ngài là Đấng đã hứa thì thành-tín; ²⁴và chúng ta hãy xem cách nào để kích-thích lẫn nhau được tình thương và các việc làm lành, ²⁵không bỏ việc nhóm lại với nhau của chính chúng ta, như thói-quen của một số người, nhưng cố vũ lẫn nhau; và làm như vậy càng nhiều hơn nữa khi anh em thấy ngày ấy kéo đến gần.

²⁶Vì nếu chúng ta cứ tiếp tục có ý phạm-tội sau khi nhận kiên-thức về lẽ thật, thì không còn có một tế-vật vì tội nữa, ²⁷nhưng một sự trông đợi khủng-khiếp chắc-chắn về phán-quyết, và SỰ MÃNH-LIỆT CỦA LỬA SẼ THIÊU-HỦY CÁC ĐỊCH-THÙ⁽⁸⁾. ²⁸Hễ ai đã gạt qua Luật-pháp của Môi-se thì chết không có sự khoan-dung trên lời chúng của 2 hay 3 nhân-chứng. ²⁹Anh em có nghĩ hình-phạt ác-liệt hơn biết bao cho kẻ sẽ đáng lãnh, là kẻ đã giày-đạp dưới chân Con Trai của Đức Chúa TRỜI, và đã xem như là ô-ước máu của giao-ước, bởi máu đó hẳn được làm nên-thánh, và đã phi-báng Linh ân-diên? ³⁰Vì chúng ta biết Ngài là Đấng đã phán: “SỰ BẢO THÙ LÀ CỦA TA, TA SẼ, BẢO-ĐÁP.” Và lại: “ĐỨC CHÚA SẼ PHÁN XÉT DÂN CỦA NGÀI.”⁽⁹⁾ ³¹Ấy là một điều khủng-khiếp để rơi vào tay của Đức Chúa TRỜI sống.

³²Nhưng hãy nhớ lại những ngày trước, trong đó, sau khi được làm sáng tỏ, anh em đã chịu đựng một sự xung-đột lớn đầy đau-khổ, ³³một phần, bởi bị làm thành một trò công-cộng qua các điều si-nhục và những nỗi khổ nạn, và một phần bởi trở thành những kẻ chia-sẻ với những người bị đối-xử như vậy. ³⁴Vì anh em đã tỏ ra cảm-thông với các tù-nhân, và đã vui-về chấp-nhận sự tịch-thâu tài sản của anh em, biết rằng anh em có cho chính anh em một của-cải tốt hơn và một của-cải hằng còn. ³⁵Vì vậy, chứ

⁶Giê-rê-mi 31.33

⁷Giê-rê-mi 31.34

⁸Ê-sai 26.11

⁹Bài giảng của Môi-se 32.35-32.36

**Thư gửi Người Hê-bơ-rơ
(Hê-bơ-rơ 10.36-11.35)**

vết đi sự tin chắc của anh em, là điều có một phần thưởng lớn. ³⁶Vì anh em có nhu cầu có sức chịu đựng, để khi anh em đã làm xong ý-muốn của Đức Chúa TRỜI, anh em có thể nhận lời hứa.

³⁷VÀ LAI VÌ CHỈ TRONG MỘT KHOẢNH KHẮC,
ĐÁNG SẮP ĐẾN SẼ ĐẾN, VÀ SẼ KHÔNG TRÌ-HOÀN⁽¹⁾.

³⁸NHỮNG KẸ CÔNG-CHÍNH CỦA TA SẼ SỐNG BỞI ĐỨC-TIN;
VÀ NẾU NÓ CHỪN BƯỚC, HỒN TA KHÔNG CÓ VUI TRONG NÓ⁽²⁾.

³⁹Nhưng chúng ta không thuộc về những kẻ chùn bước cho sự phá-hủy, song thuộc về đức-tin cho việc bảo-tồn hồn.

Các anh-hùng đức-tin vĩ-đại (11.1-11.40)

11¹Bây giờ đức-tin là điều tin chắc về những điều được hy vọng, là sự tin chắc về những điều chẳng được thấy. ²Vì bởi đức-tin, các người thuở xưa đã được sự chứng nhận. ³Bởi đức-tin, chúng ta hiểu rằng các thời-đại đã được sửa soạn sẵn bởi lời của Đức Chúa TRỜI, đến nỗi cái gì được thấy thì đã chẳng được làm ra từ những vật có thể thấy được. ⁴Bởi đức-tin, A-bên đã dâng cho Đức Chúa TRỜI một tế-vật tốt hơn Ca-in, qua đó người đã được sự chứng nhận rằng người là công-chính, Đức Chúa TRỜI chứng nhận về các lễ-vật của người, và qua đức-tin, dẫu người chết, người vẫn còn nói. ⁵Bởi đức-tin, Ê-nốt⁽³⁾ đã được cất lên đến nỗi người đã chẳng phải thấy sự chết; và NGƯỜI ĐÃ BIẾN MẮT, vì ĐỨC CHÚA TRỜI ĐÃ TIẾP NGƯỜI LÊN; vì người đã được sự làm chứng rằng trước khi người được tiếp lên, người đang làm vui lòng Đức Chúa TRỜI. ⁶Và không có đức-tin là không thể làm vui lòng Ngài, vì kẻ tìm thấy ở gần tới Đức Chúa TRỜI phải tin rằng Ngài hiện-hữu, và Ngài là Đấng ban thưởng của những kẻ tìm kiếm Ngài. ⁷Bởi đức-tin, Nô-ê được Đức Chúa TRỜI cho biết trước về những việc chưa được thấy, đã trở nên cung kính, chuẩn-bị một chiếc tàu cho sự cứu gia-hộ mình, bởi đó người đã lên án thế-gian, và đã trở thành một kẻ thừa-kế của sự công-chính, là điều theo đức-tin. ⁸Bởi đức-tin, Áp-ra-ham, khi người được gọi, đã vâng lời bằng việc đi ra tới chỗ mà mình sẽ nhận làm của thừa-kế; và người đã đi ra, không biết nơi mình sắp đến. ⁹Bởi đức-tin, người đã sống như một người ngoại-kiểu trong đất hứa, như trong một đất xa lạ, ở trong các lều với Y-sác và Gia-cốp, các kẻ đồng thừa-kế cùng một lời hứa; ¹⁰vì người đã đang tìm thành-phố ấy có các nền, mà Đức Chúa TRỜI là Kiến-trúc-sư và Đấng xây-cắt của chúng. ¹¹Bởi đức-tin⁽⁴⁾, ngay cả chính Sa-ra đã nhận quyền-năng cho việc đẻ hạt giống xuống, cả khi quá thời thích-hợp của cuộc đời, vì bà đã xem Ngài là thành-tín, là Đấng đã hứa; ¹²cũng vì thế, đã được sinh ra từ một ông, và ông đó thì giới chuyện đó như kẻ đã chết, *như con-cháu* "NHƯ NHỮNG NGÔI SAO THUỘC TẦNG TRỜI THEO CON SÓ, VÀ KHÔNG THỂ ĐÉM ĐƯỢC NHƯ CÁT Ở GẦN BỜ BIỂN."⁽⁵⁾

¹Ha-ba-cúc 2.3; Hê-bơ-rơ 10.25; Khải-huyền 22.20; Ma-thi-ơ 11.3

²Ha-ba-cúc 2.4; Rô-ma 1.174; Ga-la-ti 3.11

³Sáng-thế 5.21-5.24; Lu-ca 2.26; Giảng 8.51; Hê-bơ-rơ 2.9

⁴bản khác: Bởi đức-tin, chính bà Sa-ra, dẫu đã không sinh được con, đã nhận quyền-năng thụ thai ngay cả khi bà đã rất già, bởi vì bà coi Đấng đã hứa là thành-tín

⁵Sáng-thế 15.5; 22.17; 32.12

¹³Tất cả các người này đã chết trong đức-tin, không nhận-lãnh các lời hứa ấy, nhưng đã thấy chúng và đã hoan-ngênh chúng từ đằng xa, và đã thú-nhận rằng họ đã là các khách lạ và là các người đi đày trên trái đất. ¹⁴Vì những kẻ nói các điều như thế làm cho rõ-ràng rằng họ đang tìm một quê-hương của chính họ. ¹⁵Và quả thật nếu họ đã đang nghĩ về quê-hương đó từ đó họ đã đi ra, họ hẳn đã có cơ-hội để trở lại. ¹⁶Nhưng, sự thật là, họ mong muốn một quê-hương tốt hơn, đó là, một quê-hương ở trên trời. Bởi vậy Đức Chúa TRỜI không hổ-thẹn về họ, để được gọi là Đức Chúa TRỜI của họ; vì Ngài đã chuẩn-bị một thành-phố cho họ.

¹⁷Bởi đức-tin, Áp-ra-ham, khi người đã bị thử-thách, đã dâng Y-sác lên; và người là kẻ đã nhận-lãnh các lời hứa, đang dâng lên con trai độc-sanh của mình; ¹⁸về chính con ấy, đã được nói: "TRONG Y-SÁC DÒNG-GIỐNG CỦA NGƯỜI SẼ ĐƯỢC GỌI."⁽⁶⁾ ¹⁹Người đã suy xét rằng Đức Chúa TRỜI có thể vực người ta sống lại ngay cả từ người chết; từ đó người cũng đã nhận lại con ấy cùng một kiểu. ²⁰Bởi đức-tin Y-sác đã chúc phước cho Gia-cốp và Ê-sau ngay cả liên quan đến các việc sắp đến. ²¹Bởi đức-tin Gia-cốp⁽⁷⁾, khi người sắp chết, đã chúc phước cho mỗi đứa con trai của Giô-sép, dựa vào trên đầu cây gậy của mình mà thờ-phượng. ²²Bởi đức-tin Giô-sép, khi người sắp chết, đã đề-cập về sự xuất-hành của các con trai của Y-sơ-ra-ên, và đã cho lệnh về hài-cốt của mình. ²³Bởi đức-tin Môi-se, khi ông được sinh ra, được cha mẹ của ông giấu trong 3 tháng, bởi vì họ thấy rằng ông là một đứa con xinh-đẹp; và họ đã chẳng sợ chỉ dụ của nhà vua. ²⁴Bởi đức-tin Môi-se, khi ông đã lớn lên, không chịu người ta gọi mình là con trai của con gái của Pha-ra-ôn; ²⁵chọn thay chịu để bị đối-xử tàn-tệ cùng với dân của Đức Chúa TRỜI hơn là để hưởng các thú-vui thoả qua của tội-lỗi, ²⁶coi sự si-nhục của Đấng Christ là quý báu vĩ-đại hơn những châu báu của Ê-díp-tô; vì ông đang mong đợi phần thưởng. ²⁷Bởi đức-tin, ông đã lia Ê-díp-tô, không sợ phần-nộ của nhà vua; vì ông đã không dao động, dù rằng⁽⁸⁾ thấy Đấng không thấy được. ²⁸Bởi đức-tin, ông giữ lễ Vượt-qua và việc rảy máu, để kẻ hủy-diệt con đầu lòng chẳng đụng đến chúng. ²⁹Bởi đức-tin, họ đã đi qua Biển Đỏ dường như qua đất khô; và các người Ê-díp-tô, khi chúng đã thử đi qua, đã bị nuốt hết. ³⁰Bởi đức-tin, các vách tường của Giê-ri-cô đã đổ xuống, sau khi chúng đã bị bao quanh 7 ngày. ³¹Bởi đức-tin, ky-nữ Ra-háp đã chẳng chết cùng với những kẻ không vâng lời, sau khi bà đã tiếp-đãi các thám-tử với sự hòa-thuận.

³²Và ta sẽ nói gì hơn nữa? Vì thì-giờ sẽ không có đủ cho ta nếu ta nói ra về Ghê-đê-ôn, Ba-rác, Sam-sôn, Giép-thê, về Đa-vít và Sa-mu-ên và các đấng tiên-tri, ³³những người đó bởi đức-tin đã chinh-phục các vương-quốc, đã làm các hành-động công-chính, đã giành được các lời hứa, đã bịt mồm các con sư-tử, ³⁴đã dập-tắt năng-lực của lửa, đã thoát khỏi lưới guom, từ sự yếu-đuối được làm thành mạnh, đã trở nên phi-thường trong chiến-tranh, đã khiến các quân-đội ngoại-quốc bỏ chạy. ³⁵Các bà đã nhận lại người chết của mình bởi sự sống lại; và những kẻ khác đã bị tra-tấn, không nhận sự chuộc lại của họ, để họ được sự

⁶Sáng-thế 21.12 19

⁷Sáng-thế 47.31; 48.5

⁸hay: bởi vì

**Thư gửi Người Hê-bơ-ơ
(Hê-bơ-ơ 11.36-12.29)**

sống lại tốt hơn; ³⁶và những kẻ khác đã nhận dấu vết của những nhạo báng và những trận đánh bằng roi, phải hơn nữa, cũng của xiềng-xích và giam cầm. ³⁷Họ đã bị ném đá, họ đã bị cưa làm hai, họ đã bị cạm dổ, họ đã bị giết bằng gươm; họ đã đi dây đó trong da chiên, trong da dê, bị bần-cùng, bị làm khô-sờ, bị ngược đãi ³⁸(những người mà thể-gian không xứng cho họ), đi lang-thang trong các vùng hoang-vu và các núi và các hang-động và các hang-lỗ trong đất. ³⁹Và tất cả các người này, đã được sự chứng nhận qua đức-tin của họ, song đã chẳng nhận được điều hứa đó, ⁴⁰vì Đức Chúa TRỜI đã cung-cấp một điều gì đó tốt hơn cho chúng ta, để tách khỏi chúng ta họ đã chẳng được làm hoàn-hảo.

Trông-cậy vào Giê-xu, hãy bền-đỡ (12.1-12.3)

12¹Bởi vậy, vì chúng ta có một đám mây quá lớn những chứng-nhân vây-quanh chúng ta, chúng ta cũng hãy bỏ mọi điều cản-trở, và cái tội mà làm chúng ta vướng mắc quá dễ-dàng, và chúng ta hãy chạy với sức chịu đựng cuộc đua được đặt trước mặt chúng ta, ²mong đợi Giê-xu, tác-giả và Đấng làm cho hoàn-hảo đức-tin, Đấng đã chịu đựng thập-tự-giá vì niềm vui được đặt trước mặt Ngài, không thềm dếm xia đến sự sỉ-nhục, và đã ngồi xuống ở tay hữu của ngài của Đức Chúa TRỜI. ³Vì hãy xem xét Ngài là Đấng đã chịu đựng sự thù-địch thể ấy bởi những kẻ phạm tội chống lại chính Ngài, để anh em có thể không dần dần trở thành mệt-mỏi nản chí trong hồn của anh em.

Kỷ-luật của Đức Chúa TRỜI chứng-tỏ tình thương-yêu của Ngài (12.4-12.13)

⁴Anh em đã chưa kháng-cự tới điểm có sự đổ máu trong việc đấu tranh của anh em chống lại tội-lỗi; ⁵và anh em đã quên lời cổ vũ được nói cùng anh em như những con trai,

“HỒI CON TRAI TA, CHỚ COI THƯỜNG KỶ-LUẬT CỦA ĐỨC CHÚA,
CŨNG CHỚ NẢN CHÍ KHI CON BỊ NGÀI KHIÊN-TRÁCH⁽¹⁾;
⁶VÌ NHỮNG KẸ MÀ ĐỨC CHÚA YÊU-THƯƠNG NGÀI KỶ-LUẬT,
VÀ NGÀI ĐÁNH ĐÒN MỖI CON TRAI MÀ NGÀI NHẬN⁽²⁾.”

⁷Ấy là vì kỷ-luật mà anh em chịu đựng; Đức Chúa TRỜI cư-xử với anh em như với các con trai; vì có con trai gì mà cha nó không kỷ-luật? ⁸Nhưng nếu anh em không có kỷ-luật, về đó tất cả đã trở nên những kẻ cùng có phần, thì anh em là những đứa con không chính danh và không phải là các con trai thật. ⁹Hơn nữa, chúng ta đã có các người cha của xác-thịt của chúng ta để kỷ-luật chúng ta, và chúng ta đã kính-trọng họ; há chúng ta sẽ không chịu phục tùng Cha của các linh nhiều hơn, và sống hay sao? ¹⁰Vì họ đã kỷ-luật chúng ta trong một thời-gian ngắn theo điều dường như tốt nhất đối với họ, nhưng Ngài kỷ-luật chúng ta vì sự tốt-lành của chúng ta, để chúng ta có thể chia sẻ sự thánh của Ngài. ¹¹Mọi kỷ-luật trong chốc lát dường như không mang lại niềm vui, song buồn phiền; nhưng mà đối với những kẻ đã chịu luyện-tập bởi nó, về sau nó sanh ra kết-quả thanh bình của sự công-chính. ¹²Bởi vậy, hãy làm thẳng các bàn tay yếu-đuối và các đầu gối lỏng-lẻo,

¹³và hãy làm thẳng các đường đi cho các bàn chân của anh em, để cái chân què có thể không bị trật khớp, nhưng được chữa lành thì hơn.

Cảnh-cáo chống việc khước-từ lắng nghe (12.14-12.17)

¹⁴Hãy đeo đuổi sự hòa-thuận với mọi người, và sự nên thánh mà không có nó không ai sẽ thấy ĐỨC CHÚA. ¹⁵Hãy bảo-đảm chắc-chắn rằng không ai thiếu hụt ân-diễn của Đức Chúa TRỜI; rằng không có một rễ đắng nào mọc lên gây khó-khăn, và bởi nó nhiều người bị làm ô-úế; ¹⁶rằng không có một người vô luân hay vô thần nào giống như Ê-sau, là kẻ đã bán quyền trưởng-nam của chính mình vì một bữa ăn đơn-độc. ¹⁷Vì anh em biết rằng ngay cả sau này, khi người muốn thừa hưởng phước-lành, người đã bị bác-bỏ, vì người đã chẳng tìm được bất cứ một chỗ nào cho việc rút lại quyết định đó, dấu người đã đi tìm nó với những giọt nước mắt.

Ân-diễn và trách-nhiệm của tín-nhân dưới tân-ước (12.18-12.24)

¹⁸Vì anh em đã chẳng đến tới một hòn núi nó có thể được rờ và tới một lửa cháy rực, và tới sự tối-tầm và sự âm-dạm và một cơn gió xoáy, ¹⁹và tới tiếng thổi tung của kèn trom-bét, và tiếng động của những lời kêu vang đến nỗi rằng những người nghe chúng đã van-xin rằng không có thêm một lời nào được nói cho họ nữa. ²⁰Vì họ đã không chịu nổi lệnh: “DÙ LÀ MỘT CON THÚ ĐỤNG NÚI NÀY, NÓ CŨNG SẼ BỊ NÉM ĐÁ.”⁽³⁾ ²¹Và quá khủng-khiếp đã là cái cảnh-tượng ấy, mà Môi-se đã nói: “TA ĐẦY SỰ SỢ-HÃI và run-rẩy.”⁽⁴⁾ ²²Nhưng anh em đã đến tới Núi Si-ôn và tới thành-phố của Đức Chúa TRỜI sống, Giê-ru-sa-lem thuộc trời, và tới cùng vô số các thiên-sứ, ²³tới cùng tổng hội-đồng và hội-thánh của những con đầu lòng là những kẻ được ghi tên trong trời, và tới cùng Đức Chúa TRỜI, vị Thẩm-phán của tất cả, và tới cùng các linh của những con người công-chính được làm hoàn-hảo, ²⁴và tới cùng Giê-xu, Đấng trung-bảo của giao-ước mới, và tới cùng máu được rưới ra, thứ máu nói tốt hơn máu của A-bên. ²⁵Hãy bảo-đảm chắc-chắn rằng anh em chớ từ-chối Ngài là Đấng đang nói. Vì nếu những kẻ đã chẳng thoát khỏi khi chúng khước-từ người, là kẻ đã cảnh-cáo chúng trên đất, thì chúng ta, là những kẻ quay đi khỏi Ngài là Đấng cảnh-cáo từ trời, sẽ càng khó thoát hơn. ²⁶Và lúc đó tiếng nói của Ngài đã lay động trái đất, nhưng bây giờ Ngài đã hứa, rằng: “NHƯNG CÒN MỘT LẦN NỮA, TA SẼ CHĂNG NHỮNG LAY ĐỘNG TRÁI ĐẤT MÀ THÔI, NHƯNG CŨNG TẦNG TRỜI.”⁽⁵⁾ ²⁷Lời diễn đạt này “NHƯNG CÒN MỘT LẦN NỮA,” nói về sự dời bỏ những vật có thể bị lay động đó, như dời bỏ các vật tạo, để các vật không thể bị lay động đó có thể còn ở lại. ²⁸Bởi vậy, vì chúng ta nhận-lãnh một vương-quốc không thể bị lay động, chúng ta hãy tỏ lòng biết ơn, bởi đó chúng ta có thể dâng lên Đức Chúa TRỜI một sự phục-vụ có thể chấp-nhận được với sự tôn kính và nỗi kính sợ; ²⁹vì Đức Chúa TRỜI của chúng ta là ngọn lửa thiêu-hủy.

¹Gióp 5.17; Châm-ngôn 3.11

²Châm-ngôn 3.12; Thánh-thi 119.75

³Xuất-hành 19.12

⁴Bài giảng của Môi-se 9.19

⁵A-gê 2.6

**Thư gửi Người Hê-bơ-rơ
(Hê-bơ-rơ 13.1-13.25)**

Các đời sống vâng lời và thánh (13.1-13.14)

13 Hãy để tình thương anh em cứ tiếp-tục. ²Đừng quên tỏ ra lòng hiếu khách đối với các người lạ, vì bởi điều này một số người đã chiêu đãi thiên-sứ mà không biết. ³Hãy nhớ các tù-nhân, như thể là trong tù với họ, và những kẻ bị ngược-đãi, vì chính anh em cũng ở trong cùng thân-thể. ⁴Hôn-nhân phải được giữ trong sự kính-trọng ở giữa vòng tất cả anh em, và phòng the⁽¹⁾ không được làm ô-úế; vì Đức Chúa TRỜI sẽ phán-xét những kẻ tà-dâm và những kẻ ngoại-tình. ⁵Hãy để tính nết của anh em thoát khỏi tính ham tiền, thỏa lòng với điều anh em có; vì chính Ngài đã nói: “TA SẼ KHÔNG BAO GIỜ RUỘNG BỎ NGƯỜI, TA CŨNG SẼ KHÔNG BAO GIỜ BỎ RỜI NGƯỜI”⁽²⁾ ⁶để chúng ta nói một cách tin chắc:

“ĐỨC CHÚA LÀ ĐÁNG GIÚP-ĐỠ CỦA TÔI; TÔI SẼ CHẴNG SỢ ĐIỀU GÌ LOÀI NGƯỜI SẼ LÀM CHO TÔI?”⁽³⁾

⁷Hãy nhớ những người đã dẫn-dắt anh em, là những người đã nói lời của Đức Chúa TRỜI cùng anh em; và cần nhắc kết-quả của cách cư-xử của họ, hãy bắt chước đức-tin của họ. ⁸Giê-xu Đấng Christ là cùng một Đấng không thay đổi, hôm qua, và hôm nay, và đời đời. ⁹Đừng để bị lôi cuốn đi bởi các lời dạy lạ và biến đổi; vì tốt cho tâm để được làm mạnh bởi ân-điển, chớ không bởi thực-phẩm, qua đó những kẻ đã quá bận tâm không được lợi. ¹⁰Chúng ta có một cái bàn-thờ, từ nó những kẻ phục-vụ đền-tạm không có quyền ăn. ¹¹Vì xác của những con thú-vật đó mà máu của chúng được đem vào trong nơi-thánh bởi thầy tế-lễ thượng-phẩm làm của-lễ vì tội, đều bị đốt bên ngoài trại. ¹²Vì vậy Giê-xu, để Ngài đã có thể thánh-hóa dân-chúng qua chính máu của Ngài, cũng đã chịu khổ bên ngoài công thánh. ¹³Vì lý do đó, chúng ta hãy đi ra tới Ngài bên ngoài trại, mang sự si-nhục của Ngài. ¹⁴Vì ở đây chúng ta không có một thành-phố bền vững nào, song chúng ta đang tìm cái thành-phố hầu đến ấy.

Tế-vật làm vui lòng Đức Chúa TRỜI: sống vâng lời và thánh-hóa (13.15-13.17)

15 Thế thì qua Ngài, chúng ta hãy liên-tục dâng lên lời ca-tụng làm một tế-vật cho Đức Chúa TRỜI, đó là, trái của các môi xưng lời tạ ơn danh của Ngài. ¹⁶Và đừng sao lãng việc làm lành và chia-sẻ, vì với các tế-vật thể ấy Đức Chúa TRỜI được vui-lòng. ¹⁷Hãy vâng lời những người lãnh-đạo của anh em, và hãy chịu phục-tùng họ, vì họ cứ trông nom hồn của anh em, như là những người sẽ giải thích, để họ có thể làm việc này với niềm vui và không than-van, vì điều này sẽ không có lợi cho anh em.

Các lời cuối-cùng (13.18-13.25)

18 Hãy cầu-nguyện cho chúng tôi, vì chúng tôi chắc-chắn rằng chúng tôi có lương-tâm tốt, muốn tự cư-xử một cách đầy vinh-dự trong tất cả các sự vật. ¹⁹Và tôi thúc giục tất cả anh em làm điều này càng nhiều hơn, để tôi có thể được khôi phục lại cùng anh em càng sớm hơn.

20 Bây giờ xin Đức Chúa TRỜI của sự bình-an, là Đấng đã vực lên từ người chết Đấng Chăm-nom vĩ-đại của bảy chiên qua máu của giao-ước đời đời, tức là Giê-xu Chúa

của chúng ta, ²¹trang-bị anh em bằng mọi điều tốt-lành để thực-hành ý-muốn của Ngài, làm việc trong chúng ta điều đang làm vui lòng trước mắt Ngài, qua Giê-xu Đấng Christ, thuộc về Ngài là sự vinh-quang đời đời vô-cùng. A-men.

22 Song tôi thúc giục anh em, hỡi anh em, hãy chịu đựng với lời cổ vũ này, vì tôi đã viết cho anh em một cách vắn-tắt. ²³Xin ghi nhận rằng Ti-mô-thê, người anh em của chúng ta, đã được thả ra, với người, nếu người sớm đến, tôi sẽ thăm anh em. ²⁴Xin chào-thăm tất cả những người lãnh-đạo của anh em và tất cả thánh-đồ. Những người từ Y-ta-li chào-thăm anh em.

25 Xin ân-điển ở với tất cả anh em.

¹Hay: cái giường hôn-nhân không được làm ô-úế

²Bài giảng của Môi-se 31.6, 31.8

³Thánh-thi 118.6